

Sygn. akt II Ka 526/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Łukasza Bańkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2023 r.

sprawy **A. S.**

oskarżonej z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 16 maja 2023 r. sygn. akt II K 279/22

w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

zasądza od oskarżonej A. S. na rzecz Skarbu Państwa 380 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 526/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 16 maja 2023 r. sygn. akt II K 279/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym uznaniu, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu nie jest znaczny, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności, tj. fakt iż oskarżona poruszała się pojazdem w godzinach nocnych, na krótkim dystansie, w tym czasie nie było ruchu, w związku z powyższym nie stworzyła ona żadnego realnego zagrożenia w ruchu lądowym, nie naruszyła również żadnych przepisów prawa o ruchu drogowym w zakresie techniki jazdy, wyjechała jedynie z parkingu, zdarzenie miało charakter incydentalny, na parkingu sali weselnej znajdowali się ludzie tylko tuż przy wejściu do sali, a nie w miejscu poruszania się pojazdów, oskarżona zrozumiała naganność swojego postępowania, przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyraziła skruchę, nie była uprzednio karana, prowadzi działalność gospodarczą i ustabilizowany tryb życia, cieszy się dobrą opinią w miejscu zamieszkania, świadczą o tym, że stopień winy i społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu nie jest znaczny, co powinno skutkować warunkowym umorzeniem postępowania, a nie skazaniem oskarżonej.</p> <p>II. Naruszenie przepisów postępowania, mających istotny</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 624 w zw. z art. 627 k.p.k. poprzez uznanie, iż oskarżona osiąga dochody, a więc nie ma podstaw do zwolnienia jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w sytuacji gdy oskarżona znajduje się w trudnej sytuacji, ma na utrzymaniu syna, osiąga dochody w wysokości około 1500 zł, pogorszył się jej stan zdrowia, zarówno psychicznego jak i fizycznego, potrzebuje nadal regularnych wizyt lekarskich i kontynuowania leczenia.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Skarżący w apelacji prawidłowo zauważył, że decydującą przy ocenie istnienia podstaw do warunkowego umorzenia postępowania jest ocena stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości jego czynu, zaś właściwości i warunki osobiste sprawcy, postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną, dodatkową przesłankę warunkowego umorzenia postępowania (jako uzasadnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej). Na tym tle, w sytuacji, gdy Sąd nie uwzględnił wniosku o warunkowe umorzenie postępowania właśnie ze względu na stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, nie negując faktów dotyczących sytuacji rodzinnej, zdrowotnej czy zawodowej oskarżonej, podnoszenie w apelacji tych ostatnich okoliczności było bezprzedmiotowe. Sąd I Instancji miał bowiem na względzie konsekwencje skazania i odebrania oskarżonej prawa jazdy dla jej sytuacji rodzinnej, przy czym nie tyle nie dostrzegł</p>		

podstaw by sądzić, że warunkowe umorzenie postępowania nie będzie wystarczające dla osiągnięcia m.in. prewencyjnych celów postępowania, co po prostu nie stwierdził zaistnienia materialnych przesłanek, warunkujących dopuszczalność takiego rozstrzygnięcia. W tym zakresie stanowisko Sądu Rejonowego jest prawidłowe i nie zostało logicznie podważone przez apelującego. W zakresie stopnia winy Sąd dostrzegł bowiem, że oskarżona po pierwszej interwencji policjantów, wezwanych przez inne osoby, zaniepokojone zachowaniem oskarżonej, które wskazywało na jej zamiar jazdy samochodem w stanie ewidentnej nietrzeźwości, mimo uświadomienia jej, że otoczenie widzi i zdecydowanie zamierza się temu przeciwstawić, że policja się nią interesuje, że nie wolno jej wsiąść do samochodu i nim kierować – zignorowała wszystkie sygnały ostrzegawcze i zdecydowała się odjechać – bez usprawiedliwionego powodu (vide wyjaśnienia oskarżonej k. 129). Oskarżona zdawała sobie sprawę z naganności kierowania samochodem w takim stanie, znała wpływ alkoholu na swój organizm, bo choćby wg wywiadu środowiskowego alkohol nie jest jej obcy. Jako osoba blisko czterdziestoletnia, bez stwierdzonych zaburzeń w sferze intelektualnej i wolitywnej (k. 107-113), bez wątpienia miała pełną świadomość bezprawności i potencjalnej szkodliwości swego postępowania oraz zachowaną możliwość pokierowania swoim postępowaniem, a więc i odstąpieniem od swego zamiaru. Trudno więc dostrzec tu jakiegokolwiek czynniki wskazujące, że stopień winy oskarżonej

był niższy niż choćby tylko przeciętny (jeśli nie znaczny w sytuacji, gdy oskarżona postanowiła przechytrzyć otoczenie i policję i jednak odjechać samochodem mimo ostrzeżeń). Już tylko wysoki stopień winy wykluczyłby możliwość zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Apelacja wywodzi też, że zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu było nikłe – tymczasem oskarżonej, mającej ponad 1,8‰ alkoholu w organizmie, a więc dziewięciokrotnie więcej, niż w ogóle dopuszcza ustawodawca, trudno przypisać rozsądek w działaniu i ocenie, czy na jej trasie przejazdu w związku z zabawą weselną pomiędzy samochodami, przy wyjeździe, na drodze, nie znajdują się piesi, zwłaszcza gdy ruszała spod Sali raczej gwałtownie (wyjaśnienia k. 10, zeznania k. 130), a A. G. próbował zatrzymać jej pojazd (zeznania k. 4), podczas gdy oskarżona cały czas była przepelniona negatywnymi emocjami, awanturowała się (k. 4), histeryzowała (k. 28), a więc trudno twierdzić, że jechała ostrożnie i zwracała baczną uwagę, by mimo wszystko nie stworzyć zagrożenia dla innych osób, choć goście weselnie zdecydowanie takie zagrożenie widzieli (M. G. - k. 130). Przejechanie w tych okolicznościach blisko kilometra trudno uznać za społecznie szkodliwe w niewielkim stopniu, bowiem teza ta opiera się wyłącznie na hipotezie, że w tym konkretnym przypadku nic złego się nie stało. Możliwe, że w tym konkretnym przypadku sobotni, majowy późny wieczór nie wywabił nikogo na spacer na tym akurat odcinku, na którym przemieszczała się oskarżona i to w sposób kolizyjny z jej torem jazdy, jednakże trudno to uznać za normę czy wręcz zasługę oskarżonej. Potencjalny

ruch pieszych czy innych pojazdów stanowi o stworzeniu przez oskarżoną zagrożenia dla bezpieczeństwa tego ruchu – jeśli nie bezpośredniego, to jednak niemożliwego do ocenienia jako nieistotnego, czysto hipotetycznego, nierealnego, pomijalnego. Na tym tle okoliczność, którą obrona usiłowała wykazać w toku postępowania przed Sądem I instancji, że oskarżona zaparkowała w sposób prawidłowy, wręcz wzorcowy (co miałyby chyba wykazać, że jej wcześniejsze postępowanie jako kierowcy też musiało być nienaganne), nie może jawić się jako decydująca o tym, że wystarczającą reakcją prawnokarną na ustalone postępowanie oskarżonej byłoby de facto pogroźenie jej palcem (umorzenie postępowania – warunkowe, a więc tylko ze wskazaniem, że jak się to powtórzy, to wrócimy do sprawy – z minimalnymi obciążeniami finansowymi i w zakresie uprawnień do prowadzenia pojazdów – jak za wykroczenie drogowe).

Konkludując – podnoszone przez skarżącego okoliczności zachowania oskarżonej nie znoszą powyższych przesłanek, wskazujących na wysoki stopień winy oskarżonej i społecznej szkodliwości niewątpliwie prawidłowo przypisanego jej czynu. Nie pozwalało to i nie pozwala na zastosowanie wobec niej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Trudno było też uznać za zasadny zarzut obrońcy, że oskarżona, mimo iż ma na utrzymaniu syna (alimenty w kwocie 700 zł - k. 137v), pracując jako fryzjerka w ramach własnej działalności gospodarczej nie jest w

stanie bez niezbędnego utrzymania dla siebie czy syna ponieść kosztów postępowania sądowego w kwocie ok. 2 tys. zł, wywołanych w większości nie tyle samym tylko jej czynem (wydatki postępowania przygotowawczego to jedynie 50 zł), ale sprzeciwem od wyroku nakazowego i dalszymi wnioskami jej obrońcy, ustanowionego przez nią z wyboru. Możliwości zarobkowe oskarżonej, z uwzględnieniem jej stanu zdrowia i utrudnienia dojazdów do klientów pozwalają na ustalenie, że jeśli nie natychmiast i nie jednorazowo, to jednak będzie ona w stanie w raczej krótkim czasie uiścić powyższe koszty bez większego uszczerbku dla swego niezbędnego utrzymania i dla możliwości regulowania alimentów na syna.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania na zaproponowanych zasadach oraz zwolnienie oskarżonej od kosztów sądowych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana